

Jan. 9

Meditatie Nieuwjaar n.a.v. Genesis 9. 8-17 (17)

thema: Kleur bekennen!

Gemeente van Jezus Christus.

Geloven, dat is kleur bekennen! Als iemand ons vraagt naar ons geloof, dan kunnen we twee dingen doen. Spreken of zwijgen. Als we gehoor geven aan het evangelie, dan zullen we niet kunnen zwijgen, want Jezus draagt ons op te verkondigen. We zullen kleur moeten bekennen. Maar als we dan besluiten te spreken van ons geloof, dan zullen we ook daarin kleur moeten bekennen, dat betekent: Laten zien wat je gelooft en wat dat voor je betekent.

Op deze eerste dag van het nieuwe jaar worden wij begroet door het Woord van God. Het is een woord ten leven, een woord voor de toekomst. Om preciezer te zijn: Het is een woord van licht. In de oudtestamentische schriftlezing ontmoeten wij woorden van God, over een bijzonder hemelverschijnsel: De regenboog.

Het is een veelgebruikt symbool. U kent wel die stickers waar een regenboog op staat, en daarbij de woorden: Er is hoop. Maar ook andere groepen van mensen gebruiken graag dit symbool. De regenboog spreekt tot de verbeelding, vooral ook omdat hij verschijnt onder bepaalde omstandigheden, en omdat iedereen het symbool wel eens heeft gezien. Het is waarschijnlijk het symbool dat het meest universeel is: het meest bekend over de hele wereld.

Het is ook een symbool dat aandacht trekt. Als je ergens plotse-ling een regenboog ziet, dan blijf je er naar kijken. Het kan soms gevaarlijke situaties opleveren, vooral in het verkeer. Maar we blijven vaak kijken, naar die boog aan de hemel, die uit de aarde opkomt en aan de andere horizon weer in de aarde verdwijnt. Je blijft ernaar kijken, want vaak zie je hem na een poosje vanuit een andere hoek nog scherper.

Wij noemen het de regenboog, omdat hij vaak te zien is als het regent en tegelijk de zon schijnt, maar in de bijbel heet hij gewoon: De boog in de wolken.

Er zijn mensen, die nogal wat moeite ermee hebben, dat juist die regenboog het symbool, het teken is van het verbond tussen God en de mens. Want hoe zullen blinden bijvoorbeeld ooit de kracht van dit symbool kunnen ervaren? Ze kunnen de boog in de wolken immers niet zien? Misschien had de Here God beter de regen kunnen kiezen als symbool en teken van Zijn verbond. Want de regen, die kan iedereen voelen. Zo was er ooit iemand bij een begrafenis, die gehouden werd terwijl het regende: En toen werd er gezegd: Dit zijn de tranen van God, die uit de hemel neerkomen. (Ook dat is een mooi symbool)

Voor hen die niet of nauwelijks kunnen zien is het woord van God op deze dag een zeer krachtig woord. Want het is niet van belang, dat WIJ de boog in de wolken wel of niet kunnen zien. Laten we nog maar eens lezen vers 16 uit Genesis 9: "Als de boog in de wolken is, zegt God, dan zal Ik hem zien, zodat Ik mijn eeuwig verbond gedenk."

Met andere woorden: Als God zelf de regenboog ziet, dan zal Hij steeds opnieuw herinnerd worden aan Zijn verbond met alles wat leeft. Hijzelf is hier degene, die handelt. Dit is een woord van

grote troost voor hen, die de boog in de wolken niet kunnen zien. Het is Godzelf, die het verbond gedenkt en bevestigt. En met die zekerheid mogen we dit nieuwe jaar beginnen. Niet wij, maar God zelf zal kleur bekennen, zal zijn aangezicht over ons doen lichten, als wij Hem daarom van harte bidden.

Maar er is meer in dit woord uit Genesis, dat onze aandacht vraagt. Weet u nog, dat in het eerste vers van Genesis staat, dat de aarde woest en ledig was? Welnu: Vandaag lezen we over Noach, aan wie God zijn verbond bevestigt. En de naam Noach betekent: "rust". De aarde was niet langer woest, maar er was rust in de schepping. Er was niet langer chaos, maar er was regel en orde in de schepping. Dat was immers ook de belofte van God, dat zomer en herfst, winter en lente elkaar voortaan zouden volgen, en dat er nooit weer een grote vloed zou komen. Het was immers de belofte van God aan Noach, dat zaaien en oogsten elkaar zouden volgen vanaf nu. Het woeste van het begin en de verwoesting van de zondvloed had voorgoed plaats gemaakt voor rust en orde.

Dit is een woord van troost en zekerheid. In God kunnen wij de rust vinden voor ons leven, maar zeker ook de rust voor onze ziel. Maar onze dagelijkse ervaring is anders. Steeds weer komen wij om in de onrust van ons bestaan. Er is overal onrust, zeker ook in ons eigen hart. Onrust over hoe het zal gaan in de wereld, in ons leven: onrust en onzekerheid over het lot van de schepping: onrust zelfs over dat verbond tussen God en de schepping!

En zelfs Noach ontkwam niet aan die onrust. Want God gaf hem de vrijheid om de aarde te bewerken. En dan wordt in dit hoofdstuk verteld, dat Noach de eerste mens was, die een wijngaard bouwde. En genietend van de schepping en van die wijngaard, werd hij dronken van de wijn, en in een dronken roes trekt hij al zijn kleren uit. Zelfs Noach ontkomt niet aan de onrust. En als Cham, een van zijn zonen, de naaktheid van zijn vader had gezien, vertelde hij dit aan zijn twee broers, Sem en Jaret. En deze beide, zo lezen we, nemen een mantel en lopen achterwaarts naar Noach en bedekken zijn naaktheid.

Als Noach hoort wat zijn jongste zoon hem had aangedaan, dat Cham de naaktheid van zijn vader niet voor zich had gehouden, maar bekend had gemaakt aan zijn beide broers, toen maakte hij die jongste ondergeschikt aan de beide andere broers. Hier lezen we van de onrust tussen broeders: later horen we nog de geschiedenis van Kain en Abel, waar de onrust zal uitlopen op haat en moord.

Wat we hieruit mogelijk kunnen leren, dat is, dat de handel en wandel van mensen dikwijls zeer onbetrouwbaar is. Je kunt nog zo rechtvaardig zijn: maar als je zou moeten vertrouwen op de mens, als je van de mens je heil zou verwachten, dan leren we al in Genesis, dat we dikwijls bedrogen zullen uitkomen.

En opnieuw mogen we ons hart ophalen aan die woorden uit vers 16. Wij mogen vertrouwen op God zelf, op zijn daden. Hijzelf zal het verbond gedenken en bevestigen. ~~Het is zaak om op Hem te vertrouwen.~~ Hij is degene die naar ons toekomt, met Zijn weldaden, daar hoeven wij niets voor te doen, behalve op Hem te vertrouwen.

Het teken van Gods grote trouw, de regenboog, komt verder in de bijbel niet meer voor. Behalve in het laatste bijbelboek. We hebben het hoofdstuk ook gelezen. Het beschrijft een engelerva-

ring van Johannes, en die engelervaring vindt plaats na de zesde bazuin. Tussen de zesde en de laatste zevende bazuin is dit als het ware een intermezzo. En in deze engelervaring wordt zichtbaar gemaakt, dat als die zevende bazuin zal klinken, dat dan het plan van God voor de wereld zonder uitstel uitgevoerd zal worden.

Het gaat in die engelervaring om een boekrol, met woorden van God. En het beeld van dit verhaal is, dat de profeet Johannes opgedragen wordt om opnieuw te profeteren over Israël en de volken. En Johannes moet de boekrol opeten. En in zijn mond smaakt het woord van God zoet, maar in zijn binnenste is het bitter.

Dat is een beeld. En het wil duidelijk maken, dat het woord van God verkondigd moet worden met mond en hart, en de Heilige Geest zal ervoor zorgen, dat de boodschap wordt verstaan: dat is het zoete, de blijde boodschap.

Maar dat dit woord bitter wordt in zijn binnenste, dat maakt duidelijk, dat als wij kleur bekennen in ons leven en in ons geloof, dat er bitterheid zal zijn onder de mensen. We zullen ons van binnen bitter voelen, omdat de blijde boodschap in deze wereld niet gehoord wordt, en niet nageleefd wordt.

Deze engel is een boodschapper van God. Want zijn hoofd is getooid met de regenboog. Daarmee heeft God kleur bekend aan de mensen. Het is aan ons om Zijn woorden waar te maken, en Hem niet teleur te stellen.

Voor het nieuwe jaar hopen wij op een jaar dat minder rampzalig zal zijn dan het voorbije jaar. We blijven hopen dat mensen oog zullen krijgen voor het verbond van God met de mensen. We blijven hopen op meer vrede en recht in de wereld. We blijven uitzien naar profeten en evangelisten die ons een goede boodschap verkondigen.

En de opdracht die we aan het begin van dit nieuwe jaar meekrijgen, dat is, dat we dag in dag uit blijven kleur bekennen. Kleur bekennen voor een God van iankmoedigheid, kleur bekennen voor een God, die de hele wereld zo lief had, dat Hij zijn eniggeboren Zoon aan de wereld gegeven heeft, om haar te redden. Laten we ook als gemeente van Christus kleur bekennen, door in dit nieuwe jaar de gemeente trouw te blijven, de verkondiging trouw te blijven, en de handen uit de mouwen te steken, als de gemeente ons roept.

Kleur bekennen. Dat is onze opdracht. Wat het allermooiste is van die regenboog, dat is, dat alle kleuren die er maar bestaan erin te zien zijn. Als we gewoon licht zien, met een witte kleur, daarin zitten ook al die verschillende kleuren. Het bewonderenswaardige van de regenboog is, dat we alle kleuren kunnen zien.

Het is een symbool dat tenslotte al een beetje doet denken aan Pinksteren. Want door de Heilige Geest hoorde een ieder het woord Gods in zijn eigen taal, áwars door alle rassen en talen heen klinkt een blijde boodschap van verlossing.

Moge het Woord van God ook in dit nieuwe jaar een licht op ons pad zijn. AMEN